

Gi-ng nói cao c'p

Senior Voice

 ベトナム出身

ダン・ハ・ミーさん (21才)

みなさん、初めまして。ダン・ハ・ミーです。今、介護福祉学科の2年生です。『みなさんは、元気いっぱいですか?』。なぜ、このようなことを言うかという、学校に入学すると、元気がないと大変だからです。授業や実習等も難しいと思います。日本語や書くことがたくさんあります。一番大変なのは日本語です。専門の漢字は多いし、難しいです。ですから、みなさん一生懸命、日本語を勉強して入学してください。そうでないと、授業中に先生の話をすることがわからないし、やらないといけないこともやれません。しかし、先生たちはとてもやさしいし、熱心な人たちなのでわからないことがあったらしっかり先生に聞いてくださいね。日本の学生(クラスメイト)もやさしいです。いろいろなことを教えてもらっています。1年に4回実習がありました。大変でしたが、日本の文化やコミュニケーションの回り方を学びがなりました。日本語能力もあがりました。今は、学校や実習が楽しいです。みなさん心配しないでください。一緒にがんばりましょうね!!

Mọi người, rất vui được gặp bạn. Tên tôi là Đặng Hà My. Tôi là sinh viên năm thứ hai tại Khoa Chăm sóc và Phúc lợi. "Mọi người đều tràn đầy năng lượng?". Lý do tại sao tôi nói điều này là vì khi bước vào trường, nếu không có lòng quyết tâm thì mọi việc rất khó. Tôi nghĩ rằng các lớp học và đào tạo thực tế cũng rất khó khăn. Có nhiều từ chuyên môn và chữ Hán. Điều khó nhất là tiếng Nhật. Có rất nhiều kanji chuyên biệt và rất khó. Vì vậy mọi người hãy cố gắng học thật giỏi tiếng Nhật để trong giờ học có thể hiểu được thầy cô nói gì và mình phải làm gì. Tuy nhiên, giáo viên là những người rất tử tế và nhiệt tình, vì vậy hãy hỏi giáo viên của bạn nếu có bất cứ điều gì bạn không hiểu. Bạn học Nhật Bản cũng tốt bụng. Họ đã hướng dẫn tôi rất nhiều. Trong một năm có bốn lần đi thực tập. Thực tập thì vất vả nhưng học được rất nhiều thứ như văn hóa của Nhật, cách giao tiếp với người Nhật. Tôi cũng cải thiện trình độ tiếng Nhật của mình. Bây giờ, trường học và thực hành là niềm vui. Đừng lo lắng. Hãy cùng nhau cố gắng nhé!!

 フィリピン出身

マクワ・ナリ・ジャン・ジョメンさん (27才)

私は、この学校に来る前に、長くて難しかった道を通りました。フィリピンで1年間くらいの日本語を勉強して、日本に来て、また6ヶ月間の日本語の勉強をしました。勿論、言葉だけではなくて、日本の文化やマナーや習慣なども勉強しないといけないです。日本語の勉強は、今までで一番難しいです。フィリピン語に比べると、文法が違って漢字もあるからです。良かったのは、私が子どもの頃から日本の歴史と文化に興味があったので勉強を楽しみに思えたことです。

私はフィリピンで看護師として働いたことがあったので、介護の勉強は難しくないと思っていましたが、人の生活を支援するのは身体的側面だけでなく精神的側面も支援することが大切なので社会や日本国憲法などについても勉強しないといけないです。それを学びながら専門的な言葉や読めない漢字などが多いので、最初は悩んでいましたが、この学校の先生方とスタッフはいつもサポートをしてくれるので学校は楽しくなりました。その為、私はこの学校に感謝しています。

Bago ako pumasok sa paaralang ito, Dumaan ako sa mahaba at mahirap na daan. Nagaral ako ng wikang hapon sa Pilipinas at anim na buwan pagdating dito sa Japan. Siyempre, Hindi lamang ang wika, kailan gan din pag aralan ang kultu ra at kaugalian ng mga Hapon. Ang pag-aaral ng wikang Hapon ay ang pinakamahirap na bagay. Kumpara sa Filipino, mayroong iba't ibang gramatika at kanji. Mabuti na natuwa ako sa pag-aaral dahil interesado ako sa kasaysayan at kultura ng Hapon dahil bata pa ako.

Nagtrabaho ako bilang isang nars sa Pilipinas, kaya naisip ko na ang pag-aaral ng pangan-galaga sa nursing ay hindi mahirap. Gayun-man, natanto ko na mahalaga na suportahan ang buhay ng mga tao hindi lamang pisikal kundi pati na rin sa espirituwal na aspeto. At kaya kailangan kong mag-aral tungkol sa lipunan at sa Konstitusyon ng Hapon. Habang Pinagaaralan ang mga ito, maraming mga propesyonal na salita at hindi mabasang kanji, Sa simula ay nababahalala ako. Gayunpaman, ang mga guro at kawani ng paaralang ito ay palaging sinusupportahan ako. Kaya naging masaya ang pag-aaral. Palagi kong pinahalalagan ang paaralang ito.

 フィリピン出身

ララ・グリーン・テベスさん (31才)

慈恵福祉保育専門学校で勉強するのは、楽しい時と大変な時があります。最初のころは、私の日本語がまだ上手ではなかったので、授業を理解することが難しかったです。私たちの日本語はわかりにくいですが、先生方と同級生たちのお陰で毎日聞いたり話したりするサポートで日本語能力や日本の文化も少しずつ良くなってきました。また、実習で特別養護老人ホームや障害者施設などいろいろな所へ勉強に行きました。私はフィリピンで5年くらい看護師として働きましたが、介護施設を見たことがなかったので本当に勉強になりました。文化や言葉の壁は今もありますが、日々挑戦しています。慈恵福祉保育専門学校での学校生活は、楽しいこともたくさんあるため、是非挑戦してみてください。

Sa aking pag-aaral dito sa Kolehiyo ng JIKEI ay may mga panahong masaya at may mga pagkakaataong mahirap. Noong akong nagsimula pa lng ay talagang nahirapan akong intindihan ang mga aralin sa kadahilanang hindi pa pulido angaking wikang Hapones. Ngunit salamat sa aking butihing mga Guro at kapwa Mag-aaral na sa araw-araw na pakikinig at pakikipag-usap sa amin kahit na mahirap intindihin ang aking mga salita, unti-unti kong nahasa hindi lng ang aking wikang Hapones kundi pati na rin ang kaalaman ko sa Kulturang Hapon.

Ang pag-aaral ko dito ay nagbigay daan upang makita at matunghayan ko ang iba't ibang mga Pasilidad tulad ng Tirahan ng mga Matatanda at Pasilidad para sa mga may Kapansanan. Marami akong natutunan sa praktikal na pagsasanay. Kahit na ako ay nakapagtrabaho bilang isang Nars ng 5 taon sa Pilipinas ay hindi ko nasulyapan man lang ang mga nasabing mga Pasilidad.

Dahil sa pagkakaiba ng linguwahe at kultura ay hanggang ngayon ay may mga panahong nahahirapan pa rin ako subalit ako ay patuloy na nagsisikap. Sa paaralang tulad ng JIKEI, ang pag-aaral ay nagiging galak at masaya kaya't halina at subukang mag-aral ditto.